

Bestemmelserne i stk. 1, nr. 3, fastslår det almindelige forsigtighedsprincip.

Bestemmelserne i stk. 1, nr. 4-6, er udtryk for almindelige regnskabsprincipper, der allerede i dag finder anvendelse for pengeinstitutternes regnskaber.

Bestemmelsen i stk. 2 åbner mulighed for, at visse poster i regnskabet kan værdiansættes til markedsværdi uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 3. Bestemmelsen er et udtryk for, at det i en række tilfælde giver et mere retvisende billede af pengeinstituttets økonomiske situation at værdiansætte til markedsprisen. Bestemmelsen tænkes særligt anvendt på børsnoterede værdipapirer og de nye finansielle instrumenter som f.eks. futures og optioner, men vil også finde anvendelse i andre tilfælde, hvor hensynet til at give et retvisende billede af pengeinstituttets økonomiske situation tilsiger det. Bestemmelsen implementerer art. 36, stk. 2 i årsregnskabsdirektivet.

Bestemmelsens stk. 3 svarer til § 26, stk. 2, i årsregnskabsloven.

§ 33

Bestemmelsens stk. 1 svarer bortset fra en redaktionel ændring til årsregnskabslovens § 56, stk. 1.

Bestemmelsens stk. 2 svarer til årsregnskabslovens § 56, stk. 2. Dog er bestemmelsen i årsregnskabslovens § 56, stk. 2, nr. 3, hvorefter »forsknings- og udviklingsaktiviteter« skal omtales, ikke gentaget, idet bestemmelsen må anses for at være irrelevant for pengeinstitutter. I stedet stilles der krav om, at pengeinstituttet skal omtale væsentlige udviklingsaktiviteter.

Bestemmelsens stk. 3 svarer til den nugældende lovs § 34, stk. 2, og årsregnskabslovens § 56, stk. 3.

§ 34

Bestemmelsen svarer bortset fra en mindre redaktionel ændring i stk. 7 til den nugældende lovs § 36.

§ 35

Bestemmelsen svarer til den nugældende lovs § 37a.

§ 36

Bestemmelsen svarer til den nugældende lovs § 37, stk. 1, 1. pkt. Dog stilles der krav om, at årsregnskab og årsberetning skal indsendes til Finanstilsynet i to eksemplarer. Der henvises til bemærkningerne til stk. 3.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer bortset fra mindre redaktionelle ændringer til den nugældende lovs § 37, stk. 2.

I stk. 3 fastsættes, at pengeinstitutternes årsregnskaber med årsberetning er offentligt tilgængelige i

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ligesom tilfældet er for alle andre aktieselskaber. I henhold til den nugældende lovs § 37, stk. 3, 3. pkt. kan pengeinstitutternes regnskaber gennemses i Finanstilsynet. Bestemmelsen svarer til § 125, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed.

§ 37.

Bestemmelsens stk. 1 giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte mere specifikke krav til pengeinstitutternes regnskabsaflæggelse i en bekendtgørelse. De i bestemmelsen angivne foreløbige årsregnskaber skal indberettes til Finanstilsynet, inden pengeinstituttet offentliggør det endelige regnskab. Indberetning af foreløbige regnskaber skal give tilsynet mulighed for at påse, om regnskaberne er udformet efter de fastsatte forskrifter. Finanstilsynet kræver allerede på nuværende tidspunkt indberetning af foreløbige regnskaber.

Den af Finanstilsynet udfærdigede bekendtgørelse vil implementere årsregnskabsdirektivet og de resterende bestemmelser i 4. direktiv og 7. direktiv, der finder anvendelse for pengeinstitutter.

Bestemmelsens stk. 2 giver Finanstilsynet hjemmel til at kræve yderligere indberetninger til tilsynsformål.

Hjemmelen til at kræve månedlige balancer svarer til hjemmelen i den nugældende lovs § 37, stk. 1, 3. pkt. Hjemmelen til at kræve kvartalsvise og halvårslige regnskaber svarer til den gældende praksis, idet Finanstilsynet som led i overvågningen i henhold til pris- og avanceloven har opbygget et overvågningssystem, der blandt andet omfatter indberetning af kvartalsvise regnskaber. Der stilles ikke krav om revision af kvartals- og halvårsregnskaber.

Bestemmelsen om kapitaldækningsopgørelser skal ses på baggrund af de ændrede bestemmelser om solvens i dette lovforslag. Ændringerne i solvensreglerne indebærer, at kapitaldækningsopgørelserne bliver betydeligt mere komplicerede og omfattende end tilfældet har været efter de hidtidige regler. Reglerne om kapitaldækning vil derfor blive udskilt til en særlig bekendtgørelse, jf. § 21, stk. 1, og indberettet på særskilte skemaer ved udløbet af hvert kvartal. Efter den gældende lov indberettes solvensprocenten ved udløbet af hver måned som en del af månedsbalancen.

Bestemmelsen i stk. 3 giver tilsynet hjemmel til i særlige tilfælde at kræve indberetning af balancer, perioderegnskaber og kapitaldækningsopgørelser. Herved forstås først og fremmest tilfælde, hvor et pengeinstitut ikke er i stand til at opfylde lovens krav til solvens eller likviditet, og derfor alene kan fortsætte sin virksomhed på grundlag af en dispensation fra